

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208192
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5314208192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Z. L., nar. XX.X.XXXX, Q. XXX, právne zast. JUDr. Bohuslavom Majchrákom, advokátom, AK J. G. XXX, H. P. H. XXXX, P., proti žalovanému: Obec Oščadnica, Nám. M. Bernáta 745, Oščadnica, IČO: 00 314 170, právne zast. JUDr. Marekom Belkom, advokátom, M. H. XXXX, P., o zaplatenie 4.550,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 15. mája 2019 č.k. 8C/191/2014-190, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v planom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 15. mája 2019 č.k. 8C/191/2014-190 zamietol žalobu a rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

Žalobca sa žalobou zo dňa 28.08.2014 domáhal voči označenej žalovanej zaplatenia sumy 4 550,68 € spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 01.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že rozsudkom OS Čadca, vydaným vo veci 5C/309/2013 dňa 03.04.2014, právoplatným dňa 20.06.2014, bolo určené, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - časti parcely registrovanej v stave CKN, ako parcela č. 4188 - trávnaté trvalé porasty o výmere 539 m², a to novovytvorenej parcely č. 4188/2 - trvalé trávne porasty o výmere 171 m², vytvorenej geometrickým plánom S. V. - GEOMER č. 32/2012 zo dňa 26.07.2012.

Súd prvej inštancie rozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom č. konania 8C/191/2014-62- zo dňa 15.3.2017, ktorým žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobu zamietol z dôvodu, že základ nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za daný.

Na odvolanie žalobcu rozhodol vo veci Krajský súd v Žiline, ako súd druhej inštancie, uznesením č. konania 5Co/75/2018-110 zo dňa 26.6.2018, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol, ktoré z navrhnutých dôkazov nevykonal a neuviedol ani dôvody, prečo ich nevykonal. V odseku 11 svojho uznesenia poukázal na potrebu zjednať nápravu v porušení práv žalobcu, súdu prvej inštancie uložil vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie v súlade s §

220 ods. 2 CSP odôvodniť, pričom má dôsledne zvážiť návrhy strán na vykonanie dôkazov a následne uviesť, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a prečo ďalšie navrhnuté dôkazy nevykonal. Má dbať nato, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé, pričom pri opätovnom rozhodovaní posúdi aj námietky žalobcu v odvolaní.

V novom rozsudku okresného súdu zo dňa 15. mája 2019 č.k. 8C/191/2014-190 okresný súd právne kvalifikoval nárok uplatnený žalobou len na základe dostatočne produkovaného skutkového stavu, dostatočne konkretizovaných rozhodujúcich skutočností. V danom prípade rozhodujúce skutkové tvrdenia od počiatku smerovali k bezdôvodnému obohateniu, keď žalobca poukazoval na to, že žalovaná sa mala bezdôvodne obohatiť tým, že sporné nehnuteľnosti ako ich vlastníci v rozhodnom období užívala bez právneho dôvodu. Súd je toho názoru, že zo strany žalobcu došlo v priebehu sporu k zmene rozhodujúcich skutkových tvrdení, na základe ktorých možno vec zo strany súdu právne kvalifikovať. Nárok začal v odvolacom konaní posudzovať ako škodu v podobe ušlého zisku. Vydanie bezdôvodného obohatenia a nárok na náhradu škody vychádzajú podľa názoru súdu z iného základu. Každý z týchto nárokov vyžaduje teda iné dokazovanie, ktoré má zároveň iný aj rozsah. Súd, hodnotiac túto zmenu skutkových tvrdení za zmenu žaloby (§ 140 ods. 2 CSP), ktorú nepripustil (o zmene rozhodol uznesením, ktoré na pojednávaní vyhlásil v prítomnosti oboch strán, preto uznesenie písomne nevyhotovoval), konal ďalej o nároku, pôvodne uplatnenom z titulu bezdôvodného obohatenia. Súd sa domnieva, že žalobca skutkové tvrdenia menil pod ťarchou dôkaznej situácie, teda až v priebehu sporu, potom, ako bolo zo strany súdu po zmene právnej úpravy procesného postupu súdu (Civilného sporového poriadku) a po zmene zákonného sudcu oboznámené predbežné právne posúdenie. Strany sporu síce nerozporovali, že na spornej nehnuteľnosti sa nachádza rezervoár pitnej vody (vodojem), čo bolo potvrdené aj vyjadrením spoločnosti SEVAK, a. s., ktorá uviedla, že rezervoár pitnej vody umiestnený na parcele ČKN 4188 v rozsahu jeho oplotenia užíva a spravuje (už od roku 1980 na základe rozhodnutia ONV Čadca zo dňa 18.03.1980), z dokazovania však vyplynulo, že tvrdenia žalobcu produkované v žalobe, ako aj v samotnom spore 5C/309/2013, sú v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi, konkrétne s notárskou zápisnicou N118/05 zo dňa 12.05.2005, keď na jednej strane z rozsudku 5C/309/2013, na ktorý žalobca odkazuje, vyplýva, že žalobca sa domáhal vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v stave EN č. 13727, pričom sám žalobca uvádzal, že vodojem sa nachádza na susednej parcele, zatiaľ čo na druhej strane z notárskej zápisnice vyplýva, že ČKN parcela 4188, z ktorej bola sporná parcela 4188/2 vytvorená, bola totožná s parcelou EN 13726/2, teda nie s parcelou EN 13727. Vzhľadom k uvedenému môžu vzniknúť pochybnosti aj o samotnom predmete, ktorý mala žalovaná užívať. Vo vzťahu k rozsahu žalobcom tvrdeného užívania súd poukazuje aj na kúpnu zmluvu predloženú stranou žalobcu, z ktorej vyplýva výmera parcely 13727, diel 2 o výmere 102 m² - neplodná plocha, zatiaľ čo žalobou žiada bezdôvodné obohatenie za užívanie plochy 171 m², teda môže vzniknúť pochybnosť o tom, či aj spoločnosť SEVAK a. s. vedela, ktorú časť užívala, pretože sporná parcela 4188/2 vznikla až v roku 2012. Súd považoval za sporný aj rozsah predmetu užívania aj s poukazom na vyjadrenie spoločnosti SEVAK, a. s.. V danom prípade podľa názoru súdu žalobca teda neunesol dôkazné bremeno ohľadom jeho tvrdení, že žalovaná sa na jeho úkor v rozhodnom období obohatila tým, že by predmet vlastníctva žalobcu reálne užívala. Užívateľský stav na strane žalovanej automaticky vyvodil zo skutočností, že žalovaná bola v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako vlastníčka nehnuteľnosti. Zápis však automaticky neodzrkadľuje aj faktický stav a v danom prípade tvrdené užívanie. S poukazom na uvedené skutočnosti, keď súd dospel k záveru, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno k bezdôvodnému obohateniu žalovanej, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže podľa názoru súdu neunesol žalobca dôkazné bremeno vo vzťahu k samotnému základu uplatneného nároku, súd dôkazy navrhované žalobcom za účelom preukázania výšky uplatneného nároku ako neúčelné a nevhodné nevykonal. Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovaným na poslednom pojednávaní, súd uvádza, že sa ňou vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, kedy bola konštatovaná neexistencia základu nároku, ďalej bližšie nezaoberal. Napokon, námietka smerovala k nároku na náhradu škody (zmena žaloby pripustená nebola). O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodoval o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom spore bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, preto mu patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu zo dňa 15. mája 2019 č.k. 8C/191/2014-190 podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Domnieva sa, že boli preukázané všetky podmienky pre priznanie náhrady škody- teda ak neoprávnene na seba žalovaná previedla vlastníctvo (zavinené protiprávne konanie) - v tomto čase žalobcu zbavila možnosti vlastníka mať z vlastného majetku úžitok - brať z neho pôžitky (je preukázané, že to bolo možné, nakoľko sporný pozemok užívala bez titulu tretia osoba). Tvrdí, že skutkový stav sa počas celého konania nezmenil. Súd

prvej inštancie nenasledoval kasačný názor odvolacieho súdu, pretože i po vrátení veci nevykonával dôkaz nevyhnutný pre zistenie rozhodujúcich skutočností a ani sa nevysporiadal s námietkami uvedenými v odvolaní. Žalobca tvrdí, že mu bolo jednoznačne a nepochybne odňaté vlastnícke právo práve aktívnym konaním žalovanej (sama neoprávnené si nechala k nemu vysporiadať vlastnícke právo) pôsobiace erga omnes, keďže v rokoch 2005 - 2014 bola ako vlastníčka zapísaná obec -žalovaná a nie žalobca. Ako správne (opätovne) poznamenal súd prvej inštancie v odôvodnení svojho aj druhého rozhodnutia, právna kvalifikácia je vecou súdu (iura novit curia) a práve preto, pokiaľ súd nebol presvedčený o tom, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia je daný, mohol a mal (povinnosť súdu) skúmať či vo vzťahu k už preukázanému stavu by nebolo možné ním v konaní uplatnený finančný nárok posudzovať z iného právneho dôvodu (napr. titulu vzniku škody). Žalobca žiadne rozhodujúce skutkové tvrdenia nemenil, naopak, od začiatku konania uvádza stále tie isté skutkové okolnosti, a preto sa nemohlo jednať o zmenu žaloby. Nezmenil ani výšku žalobou uplatneného nároku v súdnom konaní, naďalej tvrdil hodnú možnú výšku ušlého zisku na sumu 500 eur za rok, čo žalovaná nielenže nikdy nespochybnila (išlo o nespornú skutočnosť), ale žalobca sumu preukázal i poukazom na konanie sp.zn. 9C/18/2017, v ktorom spoločnosť SEVAK (reálny užívateľ pozemku) mu po podaní žaloby za rovnaké užívanie uhradila práve sumu 500 eur na rok (za dva roky 1.000 eur) a najmä, čo je dôležité, že tento nárok zaplatila ako bezdôvodné obohatenie. Súd po zmene zákonnej sudkyne vec rozhodujúcou uviedol, že doterajšími výsledkami konania sa necíti byť viazaný a zároveň odmietol vykonať tento podstatný dôkaz - dôkaz na preukázanie vo veci zásadnej skutočnosti. Na základe uvedeného odvolací súd žiada, aby zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca sp.zn. 8C/191/2014 zo dňa 15.05.2019 vo výroku, ktorým žalobu zamietol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4.550,68 eur spolu s 8,15 % úrokom z omeškania ročne od 01.09.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej aby rozhodol, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100%. Žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, pričom uviedol, že žalovaná sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu. Žalobca v žiadnom prípade neuniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdení, že žalovaná sa na jeho úkor obohatila tým, že by predmet vlastníctva žalobcu reálne užívala. Žalobca sa po celý čas trvania sporu domáhal žalovanej sumy ako náhrady škody, pričom nepreukázal základné predpoklady vzniku škody (ušlého zisku). Žalobca počas celého konania nepreukázal, že by sa žalovaná obohatila na jeho úkor a ani akým spôsobom, ani to, v čom obohatenie spočívalo a v akom rozsahu. Žalovaná uvádza, že sa na základe týchto uvedených skutočností v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu. Má za to, že prvoinštančný súd dostatočne zistil skutkový stav, správne aplikoval právne predpisy a vyvodil jednoznačný právny záver. Na základe uvedeného žalovaná navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/191/2014 zo dňa 15.05.2019 v celom rozsahu potvrdil.

4. Žalobca sa prostredníctvom právneho zástupcu na podanie žalovanej vyjadril, že ho považuje v celom rozsahu za bezpredmetné. Žalovaná vo svojom podaní tvrdí, že právnym základom žaloby počas celého trvania sporu bola náhrada škody (čo nie je pravda), hoci v tej istej časti hovorí o podmienkach obohatenia, ktoré nemali byť splnené. V zmysle uvedeného trvá v celom rozsahu na podrobnej skutkovej a právnej argumentácii prezentovanej v odvolaní, s ktorou sa žalovaná nijako nevysporiadala, a na odvolacom návrhu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a vecne správne rozhodol. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné:

11. Po opätovnom preštudovaní spisu a nového rozsudku je aj odvolací súd názoru, že v danom prípade rozhodujúce skutkové tvrdenia od počiatku smerovali k bezdôvodnému obohateniu, keď žalobca poukazoval na to, že žalovaná sa mala bezdôvodne obohatiť tým, že sporné nehnuteľnosti ako ich vlastníci v rozhodnom období užívala bez právneho dôvodu. Počas konania menil rozhodujúce skutkové tvrdenia, na základe ktorých možno vec zo strany súdu právne kvalifikovať. Nárok začal v odvolacom konaní posudzovať ako škodu v podobe ušlého zisku. Avšak vydanie bezdôvodného obohatenia a nárok na náhradu škody vychádzajú z rozdielnych základov. Pri náhrade škody sa skúma protiprávne konanie, zavinenie, teda iné predpoklady, než pri bezdôvodnom obohatení. Žalobca aj v podanom konaní opisuje predpoklady vzniku občianskoprávnej škody.

12. V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórnemu záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska ujasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide. (Nález Ústavného súdu SR z 2. marca 2016, sp. zn. II. ÚS 620/2015-94)

13. Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy - § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, a pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť (Rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 124/2002).

14. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie (na rozdiel od vzniku škody), podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Odo 882/2006 z 24. júna 2008). Rovnaký právny názor zaujal aj Ústavný súd SR vo svojom náleze z 26. apríla 2013, č. k. IV. ÚS 554/2012-35.

15. Okresný súd (vzhľadom na viazanosť názorom odvolacieho súdu) rozhodol aj o dôkaznom návrhu žalobcu produkovanom v odvolacom konaní a následne i v ďalšom konaní, keď naďalej požadoval vykonať dopyt na realitné kancelárie za účelom zistenia výšky požadovaného nároku, už titulom škody v podobe ušlého zisku. Okresný súd o uvedenom procesnom dôkaznom návrhu rozhodol opäť uznesením na pojednávaní dňa 15.5.2019, pričom dôvody tohto rozhodnutia podrobne ústne do zvukového záznamu oboznámil.

16. Odvolací súd dáva za pravdu okresnému súdu, že tvrdenia žalobcu produkované v žalobe, ako aj v samotnom spore 5C/309/2013, sú v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi, konkrétne s notárskou zápisnicou N118/05 zo dňa 12.05.2005, keď na jednej strane z rozsudku 5C/309/2013, na ktorý žalobca odkazuje, vyplýva, že žalobca sa domáhal vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v stave EN č. 13727, pričom sám žalobca uvádzal, že vodojem sa nachádza na susednej parcele, zatiaľ čo na druhej strane z notárskej zápisnice vyplýva, že ČKN parcela 4188, z ktorej bola sporná parcela 4188/2 vytvorená, bola

totožná s parcelou EN 13726/2, teda nie s parcelou EN 13727. Vzhľadom k uvedenému môžu vzniknúť pochybnosti aj o samotnom predmete, ktorý mala žalovaná užívať. Vo vzťahu k rozsahu žalobcom tvrdeného užívania súd poukazuje aj na kúpnu zmluvu predloženú stranou žalobcu, z ktorej vyplýva výmera parcely 13727, diel 2 o výmere 102 m² - neplodná plocha, zatiaľ čo žalobou žiada bezdôvodné obohatenie za užívanie plochy 171 m², teda môže vzniknúť pochybnosť o tom, či aj spoločnosť SEVAK a. s. vedela, ktorú časť užívala, pretože sporná parcela 4188/2 vznikla až v roku 2012.

17. Odvolací súd dáva do pozornosti, že základným znakom civilného sporového konania je kontradiktórnosť konania v spojitosti s povinnosťou strán predložiť a zabezpečiť dôkazy na podporu svojich tvrdení (dôkazné bremeno). Podľa § 185 CSP môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Proces dokazovania je teda v civilnom sporovom konaní vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

18. Strana sporu musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne (povinnosť tvrdenia). Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť strany v spore. Samotná skutočnosť, či strana sporu, resp. účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi sporovými stranami v spore závisí na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti sporových strán. Obvykle platí, že žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017)

19. Vzhľadom k tomu, že súd nárok žalobcu posudzoval ako zodpovednosť žalovanej za bezdôvodné obohatenie, odvolací súd súhlasí s rozhodnutím okresného súdu o nevykonaní navrhovaných dôkazov. Vzhľadom k tomu, že súd nepovažoval za daný samotný základ nároku, dôkaz navrhnutý žalobcom na preukázanie výšky, a to zabezpečením odborného vyjadrenia, nevykonával, postupujúc konštantne v súlade s rozhodovacou praxou súdov, nakoľko takéto dokazovanie pri neexistencii základu nároku je považované za neehospodárne a neefektívne, neúčelné a nadbytočné zároveň. Odvolaciemu súdu tiež nebolo preukázané, že by sa žalovaná obohatila tým, že by predmet vlastníctva žalobcu aj reálne užívala. Skutočnosť, že žalovaná bola na liste vlastníctva zapísaná ako vlastníčka, hoci len formálne, bez ohľadu na to, že vlastnícke právo žalobcu v inom konaní uznala, ešte neznamená, že spornú nehnuteľnosť v rozhodnom období skutočne užívala a že sa týmto spôsobom obohatila. Odvolací súd je preto názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý nový rozsudok okresného súdu zo dňa 15. mája 2019 č.k. 8C/191/2014-190 podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. Nadväzne, ako vecne správny, potvrdil odvolací súd od meritórneho rozhodnutia závislý výrok o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu miery úspechu v spore.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovanej, a preto odvolací priznal žalovanej proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)